

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 5C/297/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713204443
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Buľubaš
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2016:2713204443.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudcom JUDr. Borisom Buľubašom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Tomáš Kušnir, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: I. M. W., D.. XX.X.XXXX, štátny občan SR, bytom W. XX, XXX XX Z., II. Z. W., D.. XX.X.XXXX, štátna občianka SR, bytom W. XXX/XX, XXX XX Z., v časti voči žalovanému v I. rade o zaplatenie sumy 1 067,52 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný v I. rade je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 58,34 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 29,17 eur od 21.7.2010 do 20.8.2010, a zo sumy 58,34 eur od 21.8.2010 až do zaplatenia, a spolu so 17,30 % ročným úrokom zo sumy 29,17 eur od 27.6.2010 do 20.8.2010, zo sumy 29,17 eur od 1.7.2010 do 20.8.2010, a zo sumy 29,17 eur od 31.7.2010 do 20.8.2010, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

Súd žalovanému v I. rade nepriznáva náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom podaným na Okresnom súde Z. dňa 27.6.2013 domáhal, aby súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne sumu 1 067,52 eur, úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 913,43 eur od 28.9.2012 do zaplatenia a trovy konania. Návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2012 uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom bola pohľadávka voči žalovaným postúpená na žalobcu. Postupca a žalovaný uzatvorili dňa 16.9.2005 Zmluvu č. XXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver s dohodnutými podmienkami čerpania s tým, že zmluva obsahuje náležitosti podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Pohľadávka ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 1 274,94 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 913,43 eur, riadneho úroku 154,09 eur, úroku z omeškania 207,42 eur a ostatného príslušenstva a poplatkov 0,- eur. Ku dňu podania návrhu žalovaný nič neuhradil. Sumu 207,42 eur predstavujúcu úrok z omeškania si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca sa odo dňa postúpenia pohľadávky snažil s žalovanými dohodnúť, výsledkom čoho bola dohoda medzi žalobcom a žalovanou v II. rade. Žalovaná v II. rade v tejto dohode uznala záväzok a pristúpil k záväzku. Žalobca si súčasne uplatnil aj úrok z omeškania počnúc dňom 28.9.2012, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

Podaním žalobcu doručeným súdu dňa 21.8.2013 žalobca doplnil svoj návrh na začatie konania a uviedol, že k odstúpeniu od zmluvy rsp. k vyhláseniu predčasnej splatnosti neprišlo. Splatnosť úveru nastala dňom konečnej splatnosti úveru uvedeným v čl. I zmluvy o splátkovom úvere. Zmluvné úroky,

ktoré sú súčasťou istiny sú vyčíslené odo dňa čerpania úveru do dátumu úhrady, resp. konečnej splatnosti úveru. Zmluvné úroky vo výške 154,09 eur, ktoré nie sú súčasťou istiny sú vyčíslené odo dňa nasledujúceho po konečnej splatnosti úveru do dátumu postúpenia pohľadávky. Dňa 6.3.2007 pôvodný veriteľ uzatvoril s odporcom v I. rade Zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol odporcovi úver vo výške 1 078,80 eur. Dátum poskytnutia úveru ako aj pripísanie peňažných prostriedkov na účet odporkyne sú v platobnej histórii uvedené pod položkou „Schválenie úveru“ a „Bezhotovostné čerpanie úveru“. V zmysle čl. I. zmluvy sa odporkyňa zaviazala splatiť úver s úrokovou sadzbou vo výške 17,30 % p.a. Žalovaný sa zaviazal uhradiť úver spolu s dohodnutými úrokmi formou pravidelných mesačných splátok vo výške 26,62 eur vždy k 20. dňu v mesiaci, počnúc dňom 20.10.2005 a s konečnou splatnosťou dňa 20.8.2010. V zmysle čl. I Zmluvy si zmluvné strany dohodli poplatok za správu úveru vo výške 1,66 eur. Žalovaný svojím vlastnoručným podpisom na zmluve potvrdil, že sa oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami a sadzobníkom, súhlasil s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Dňa 27.9.2012 pôvodný veriteľ postúpil na žalobcu vyššie uvedenú pohľadávku v celkovej výške 1274,94 eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 913,43 eur, riadneho úroku 154,09 eur a z úroku z omeškania vo výške 207,42 eur. Istina vo výške 913,43 eur pozostáva z neuhradeného úveru, poplatkov a zo zmluvných úrokov. Žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 1 211,43 eur a z úhrad odporcu bola na istinu započítaná suma 1155,02 eur a na úrok z omeškania bola započítaná suma 56,41 eur. Poplatky za správu úveru a poplatky za upomienky sú v celkovej výške 212,41 eur. Zmluvné úroky predstavujú sumu 777,24 eur a sú vyčíslené za príslušné obdobie (kalendárny mesiac) nasledovne: ku dňu 30.9.2005 - $32\,500 \text{ Sk} * 17,30\% \text{ (výška úrokovej sadzby)} / 360 \text{ (počet dní v roku)} * 15 \text{ (počet dní príslušného obdobia)}$ - od 16.9.2005 do 30.9.2005, t.j. odo dňa čerpania úveru do konca príslušného obdobia, ku dňu 31.10.2005 - $32\,784,30 \text{ Sk} (32\,500,- \text{ Sk} + \text{vyčíslený zmluvný úrok} + \text{zaúčtovanie poplatku s kapitalizáciou}) * 17,30\% \text{ (výška úrokovej sadzby)} / 360 \text{ (počet dní v roku)} * 20 \text{ (počet dní príslušného obdobia)}$ - od 1.10.2005 do 20.10.2005 + $31\,905,30 \text{ Sk} (32\,784,30 \text{ Sk} \text{ mínus úhrada odporcu}) * 17,30\% \text{ (výška úrokovej sadzby)} / 360 \text{ (počet dní v roku)} * 11 \text{ (počet dní príslušného obdobia)}$ - od 21.10.2005 do 31.10.2005, t.j. do konca príslušného obdobia. Týmto spôsobom boli zmluvné úroky vyčíslené tak, ako je uvedené v platobnej histórii odporcu. Úrok z omeškania vo výške 207,42 eur bol v zmysle výňatku z úrokových sadzieb vypočítaný pri sadzbe úroku z omeškania 26,40 % p.a.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom Č.. G.. XC/XXX/XXXX-XX zo dňa 22.5.2014 tak, že žalobu voči obidvom žalovaným zamietol a nepriznal žalovaným náhradu trov konania. Voči žalovanému v I. rade žalobu zamietol z dôvodu, že úverová zmluva neobsahuje správny údaj o výške RPMN a preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Voči žalovanej v II. rade súd žalobu zamietol z dôvodu, že neakceptoval žalovanou uznanie záväzku, pričom túto dohodu o uznaní záväzku zo dňa 23. januára 2013 vyhodnotil ako neplatnú a v konaní na ňu neprihliadal, keďže z dohody nie je vôbec zrejmé z čoho pozostáva uznaná istina 913,43 eur, a teda dohoda je neurčitá čo do dôvodu. Zámer žalobkyne dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním dohody o uznaní záväzku vyhodnotil ako nekalú obchodnú prax a žalobu i voči žalobkyňi v II. rade zamietol. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca.

Rozsudkom Krajského súdu S. H. Č.. G.. XXCo/XXX/XXXX - XXX zo dňa 9.6.2015 odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti zamietnutia žaloby voči žalovanej II/ ako i v časti nepriznania jej náhrady trov konania potvrdil a v časti zamietnutia žaloby voči žalovanému I/ zrušil a vec mu vracia na ďalšie konanie. Žalovanej II/ nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania. Dôvodom zrušenia a vrátenia rozsudku v časti žalovaného I/ bola skutočnosť, že súd prvého stupňa RPMN nepočítal podľa vzorca účinného v čase uzatvorenia zmluvy, ale podľa vzorca účinného až od 1. júla 2006. Neexistencia zákonnej úpravy nástupu účinku bezúročnosti a nespoptatnenia úveru ako následku nevedenia v zmluve niektorých zákonom predpísaných náležitostí, ktorá by tu bola už v čase uzavretia zmluvy, musela viesť k posudzovaniu náležitostí zmluvy, ale aj následkov prípadnej absencie niektorej zo zákonom predpísaných náležitostí podľa úpravy platnej a účinnej v čase uzavretia zmluvy. Opak by bol totiž neprípustnou spätnou účinnosťou novelizovaného právneho predpisu, čiže tzv. pravou retroaktivitou, ktorá je ale z pohľadu dostatočnej právnej istoty účastníkov dotknutého vzťahu a ich schopnosti orientovať sa v ich právach a povinnostiach (definujúcich obsah právneho vzťahu) neakceptovateľná. Ak teda ZoSÚ v čase uzavretia zmluvy náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere reprezentovanú výškou, počtom a termínmi splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (v zmysle čl. I § 4 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ po jeho zmene zákonom č. 568/2007 Z. z.) síce obsahoval, avšak vyjadrenú čiastočne inak (tu por. výraz „suma“ namiesto neskôr použitého „výška“) a tiež v inom ustanovení zákona

(v jeho čl. I § 4 ods. 2 písm. a/), naopak však v takomto čase neobsahoval následok absencie takejto náležitosti zmluvy, spočívajúci v považovaní úveru za bezúročný a bez poplatkov (čl. I § 4 ods. 3 písm. b/ veta druhá ZoSÚ v rovnakom znení), záver súdu prvého stupňa o neexistencii práva žalobkyne na nič iné než tzv. istinu s úrokom z omeškania počítaným z nej, by výlučne z takéhoto dôvodu (pre neuvedenie v zmluve tu diskutovanej náležitosti) nemohol obstať. Mohol však obstať z iného dôvodu uvedeného súdom prvého stupňa, avšak len u úrokov a poplatkov v Zmluve neuvedených, v takom prípade však podľa čl. I § 4 ods. 5 ZoSÚ v znení platnom a účinnom do 31. decembra 2007 vrátane.

Predmetom konania a rozhodovania súdu zostala časť týkajúca sa žalovaného v I. rade, keďže odvolací súd potvrdil zamietnutie návrhu voči žalovanej v II. rade. Povinnosťou súdu prvého stupňa je v zmysle názoru odvolacieho súdu v ďalšom konaní opätovne posúdiť dôvodnosť nároku žalobkyne voči žalovanému v I. rade, posúdiť prijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v zmluve o splátkovom úvere - čl. I. 3 alebo všeobecných obchodných podmienkach, v prípade zistenia neprijateľnosti niektorej z podmienok určiť ju za neplatnú a v súlade s § 153 ods. 4 O.s.p. uviesť jej znenie i vo výroku rozsudku. Súčasťou nového rozhodnutia bude i rozhodnutie o trovách odvolacieho konania.

Na pojednávanie sa nedostavil žalovaný v I. rade, ktorý svoju neúčasť neospravedlnil. Súd, majúci za splnené podmienky dané v § 101 ods. 2 O.s.p., vec prejednal a rozhodol bez účasti žalovaného a prihliadol pritom na obsah spisu a na listinné dôkazy.

Súd oboznámil rozsudok Krajského súdu S. H. XXCo/XXX/XXXX - XXX a priebeh doterajšieho konania, z ktorého vyplýva nasledujúci skutkový stav:

Dňa 16.9.2005 uzatvoril žalovaný v I. rade ako dlžník s právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 32 500,- Sk (1 078,80 eur) ako MINÍúver do 10 minút s dohodnutou výškou úrokovej sadzby 17,30 % p.a. pevná do konečnej splatnosti úveru. Poplatok za poskytnutie úveru nebol dohodnutý, poplatok za správu úveru bol dohodnutý vo výške 50,- Sk (1,66 eur) mesačne. V zmluve bola dohodnutá výška splátky 879,- Sk (29,17 eur) mesačne k 20. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20.10.2005 a konečná splatnosť 20.08.2010. RPMN bola uvedená vo výške 9,28 %.

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávky č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 27.9.2012, uzavretej postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 ako postupcom a postupníkom, ktorým je žalobca súd zistil, že predmetom zmluvy je postúpenie pohľadávok, vrátane jej príslušenstva, uvedené a špecifikované v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok. Dlžníkom je osoba, s ktorou postupca uzatvoril zmluvu o úvere a ktorá je označená v úverovej zmluve ako dlžník alebo osoba, ktorá vstúpila do postavenia tejto osoby. Podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok bola postúpená pohľadávka voči žalovanému v I. rade vo výške 1 274,94 eur, z toho istina 913,43 eur a úroky 361,51 eur. Listom zo dňa 15.10.2012 právny predchodca žalobca oznámil odporcovi v I. rade postúpenie pohľadávky na spoločnosť EOS KSI, s.r.o.

Z listov žalobcu zo dňa 7.5.2013 označeného ako „pokús o zmier“ súd zistil, že žalovaný v I. a II. rade boli vyzvaní na zaplatenie celého záväzku žalobcovi, ktorý predstavuje sumu 1324,94 eur najneskôr do 14.5.2013.

Podľa Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. spisu (ACC): XXXXXXXX zo dňa 23.1.2013 žalovaný v II. rade ako osoba pristupujúca k záväzku podľa § 533 Zák. č. 40/1964 Zb. uznala záväzok žalobcu čo do právneho dôvodu a výšky, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom Slovenská sporiteľňa, a.s. číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.9.2005 a ktorý pozostáva z istiny 913,43 eur, nákladov na inkasné konanie vo výške 150,- eur a z príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy a úroky z omeškania 8,75% ročne zo sumy 913,43 eur od 27.9.2012. Žalovaná v II. rade sa zaviazala splatiť záväzok voči veriteľovi v mesačných splátkach vo výške 32 eur vždy k 15. dňu v mesiaci s dátumom prvej splátky 15.2.2013.

Podľa výpisu z účtu, ktoré pripojil do spisu žalobca za obdobie od 16.9.2005 do 31.7.2011 žalovaný začal čerpať úver 16.9.2005 a to vo výške 32 500,- Sk. Z tohto výpisu je zrejmé, že popri istine úveru 32 500,- Sk, sa táto istina zvýšila o sumy účtovaných poplatkov, úrokov z omeškania a vyúčtovaných úrokov. Spôsob ich napočítavania preukazuje predmetný výpis z účtu. Odporcovi bol najskôr účtovaný

poplatok za vedenie účtu vo výške 50,- Sk mesačne potom od 31.7.2006 vo výške 60,- Sk mesačne, od 1.1.2009 vo výške 1,99 eur (21x).

Z výsluchu žalovaného v I. rade súd zistil, že so SLSP podpisoval Zmluvu o splátkovom úvere v r. 2005, túto sa zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach. VOP ku Zmluve nepodpisoval. Nepamätal si, či ho oboznámili aký je úrok k tomuto úveru a nebol oboznámený s RPMN. Nevedel, či si prečítal Zmluvu pred tým ako ju podpísal. Bolo to dávno. Keby si mohol vybrať medzi úrokom na pôžičke vo výške 17,30 % a úrokom 9,28 % určite by si vybral úrok 9,28 %, nakoľko takýto úrok je výhodnejší. V tom prípade by si pôžičku s úrokom 17,30 % nebral. Nepodpisoval žalobcovi dohodu o uznaní záväzku ani o splátkach. Nevedel, že jeho manželka niečo také podpisovala. Ja zamestnaný, jeho mesačný zárobok je okolo 400 eur mesačne. Býva v rodinnom dome, ktorý patrí matke. Má dve mal. deti. Odporkyňa v II. rade je jeho manželka. Pohľadávku by mohli splácať po 50 eur mesačne pokiaľ o tom súd rozhodne. Úver splácali asi rok, potom ho prestali splácať nakoľko a manželka išla na materskú a fin. im to nevychádzalo.

Podľa § 52 ods. 1 OZ /účinný od 1.5.2004 do 31.12.2007/, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 23a ods. 1 Zák.č. 634/1992 Zb. o ochranu spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a), b) Zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie: spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti; predávajúcim podnikateľom, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

Podľa § 6 ods. 3 cit. Zák., konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklostí a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, lešť, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa § 23a ods. 1, 2 cit. Zák., typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Typová zmluva nesmie obsahovať neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

Zákon č. 634/92 Zb. v znení neskorších predpisov bol následne zrušený a nahradený zákonom č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 5b Zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1.5.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Súd zastáva názor, že predmetná zmluva o splátkovom úvere je jednoznačne zmluvou spotrebiteľskou kde na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Zmluva o splátkovom úvere je typovou zmluvou, uzatváranou vo viacerých prípadoch, pričom žalovaný jej obsah nemohol reálne ovplyvniť. Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Je teda zrejmé, že ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv je nevyhnuté použiť aj v prípadoch, ak sa právny vzťah účastníkov konania tak ako je tomu v danom prípade, má spravovať Obchodným zákonníkom, keď charakter spotrebiteľskej zmluvy má tzv. absolútna obchodná zmluva o úvere podľa Obch. zákonníka. Ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, Z.. R.. X O. XX/XXXX). Vzhľadom k obsahu uzavretej zmluvy medzi účastníkmi súd posúdil podmienky zmluvy v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka napriek tomu, že zmluva bola uzavretá v zmysle ustanovení Zák. č. 513/1991 Zb. - Obchodný zákonník v znení neskorších prepisov. Z hľadiska zákonodarcom sledovaného cieľa ochrany spotrebiteľa podľa cit. zákona neexistuje žiadna skutočnosť opodstatňujúca dojednanie alebo vylúčenie právnej úpravy, podľa ktorej sa má alebo nemá právny úkon posudzovať.

Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že návrh bol podaný dôvodne len čiastočne. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným v I. rade došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o splátkovom úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou. Súd posúdil obsah zmluvy a Všeobecné podmienky a má za to, že zmluva medzi účastníkmi bola platne uzavretá a obsahuje všetky podstatné náležitosti podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov ako aj náležitosti podľa § 4 ods. 2 z.č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

Dňa 1.5.2014 nadobudla účinnosť novela č. 102/2014 Z.z., ktorá zavádza do zákona č. 250/2007 Z. z. ustanovenie § 5b, podľa ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Ustanovenie § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka a ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. nadobudli účinnosť 1. mája 2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, Z.. R.. X O. XX/XXXX)

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Ak uplynula zákonnou ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva.

Z vyššie citovaného právneho predpisu vyplýva, že súd má na premlčanie prihliadať ex offo teda aj bez námietky účastníka.

Zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 16.9.2005 mal súd preukázané, že žalovaný mal splácať úver v splátkach po 879,- Sk (29,17 eur) mesačne splatných do 20. dňa v mesiaci. Preto prvá splátka bola splatná dňa 20.10.2005 a posledná splátka bola splatná dňa 20.8.2010. V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia trojročná lehota jednotlivých splátok v tomto prípade začala plynúť odo dňa ich zročnosti. Žalovaný poslednú splátku uhradil dňa 15.3.2010 (výpis z účtu č.l. 51). Prvá neuhradená splátka tak bola splatná 20.3.2010 a zročná 21.3.2010, kedy právny predchodca žalobca mohol pohľadávku prvý krát uplatniť na súde a uplynula dňa 21.3.2013. Návrh na súd bol podaný

dňa 27.6.2013, teda po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty všetkých splátok do 20.6.2010, s tým, že nepremlčuje sa celý úverový dlh naraz, ale každá jednotlivá splátka úveru má samostatnú trojročnú premlčaciu dobu. Z toho vyplýva, že žalobcovo právo na zaplatenie dlžnej sumy týchto splátok bolo už premlčané a keďže má súd povinnosť prihliadať na premlčanie z úradnej povinnosti, súd nemohol navrhovateľovi toto právo priznať. Z uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa v časti sumy 1 009,18 eur zamietol. Nepremľanou zostala pohľadávka za splátky úveru splatné dňa 20.7.2010 a 20.8.2010. Spolu sú to 2 splátky po 29,17 eur, t.j. spolu 58,34 eur a túto čiastku súd žalobcovi priznal ako dôvodnú a vo zvyšku súd návrh ako premlčaný zamietol.

V súlade so zmluvou vznikol žalobcovi nárok na riadny úrok z úveru. V danom prípade súd dospel k záveru, že žalobcovi je možné priznať úrok vo výške dohodnutej v zmluve t.j. 17,30 % ročne a to vždy zo sumy nezaplatenej, nepremľanej splátky t.j. zo splátky splatnej v mesiaci jún avšak len od 27.6.2010, keďže zvyšok úroku je premlčaný a zo splátok splatných v mesiaci júl a august 2010 vždy do 20.8.2010, t.j. do dňa konečnej splatnosti úveru. Úroky z úveru predstavujú odplatu alebo cenu plnenia, avšak povinnosť dlžníka platiť úroky z úveru počas celej doby, po ktorú tento úver, teda požičané finančné prostriedky neboli vrátené veriteľovi, má svoje limity v tom zmysle, že táto zásada platí až do tzv. splatnosti úveru, pretože po zosplatení úveru nastupujú sankčné úroky z omeškania v zmysle § 1 Nariadenia vlády. Po konečnej splatnosti úveru žalobcovi neprináležia zmluvné úroky z úveru, ale len úroky z omeškania, ktoré majú sankčnú povahu. Konečná splatnosť úveru nastala 20.8.2010, teda počnúc dňom 21.8.2010, nemožno priznať úroky z úveru, ale len sankčné úroky z omeškania. V opačnom prípade by došlo ku kumulácii nepriaznivého postihu dlžníka ako spotrebiteľa, vo vzťahu ku ktorým by sa kumulatívne požadovalo zaplatenie úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, hoci práve úroky z omeškania, ktoré sa aplikujú práve v prípade, ak nedochádza k riadnemu splateniu úveru, nahrádzajú úroky z úveru a majú zároveň aj sankčnú povahu. Kumulácia úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania v zmysle vyššie uvedeného by predstavovala neúmernú a neprijateľnú záťaž pre dlžníka ako spotrebiteľa. Takýto postup, ktorý nepochybne je potrebné aplikovať v spotrebiteľských vzťahoch, je v súlade aj s ustanovením § 497 Obchodného zákonníka č. 513/1991 Sb., podľa ktorého zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. (rozsudok Krajského súdu S. A. z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014). Z toho dôvodu vznikol žalobcovi nárok na úrok z úveru za obdobie od 27.6.2010 do 20.8.2010 zo sumy 29,17 eur, za obdobie od 1.7.2010 do 20.8.2010 zo sumy 29,17 eur a za obdobie od 31.7.2010 do 20.8.2010 zo sumy 29,17 eur, keďže úrok bol splatný v posledný deň kalendárneho mesiaca.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vzhľadom k tomu že žalovaný I/ bol v omeškaní so splácaním úveru, žalobca má nárok na úrok z omeškania z nepremľanej časti pohľadávky. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 29,17 eur od 21.7.2010 do 20.8.2010 a 58,34 eur od 21.8.2010 do zaplatenia. Táto výška úroku z omeškania, ktorú požadoval navrhovateľ neprevyšuje zákonnú výšku úroku z omeškania určenej v § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

O trovách konania súd rozhodoval v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. nakoľko žalovaný I/ mal v konaní väčší úspech ako navrhovateľ (z 1067,52 eur priznané 58,34 eur, t.j. 5 % úspech navrhovateľa). Avšak žalovanému I/, ktorý mal vo veci väčší úspech nepriznal náhradu trov konania, nakoľko žalovaný I/ si náhradu trov neuplatnil a taktiež mu žiadne trovy ani nevznikli. O trovách žalovanej v II. rade už bolo rozhodnuté v predchádzajúcom rozsudku, ktorý odvolací súd potvrdil.

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu S. H., vo dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/-f/ O.s.p.)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.)

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.)

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.(§ 251 ods. 1 O.s.p.).